Sætergjentens Søndag.

Melodie af Ole Bull. — Text af Jørgen Moe.

Udsat for Pianoforte

af

F. A. Reissiger.

FREDERIKSHALD.

Forlagt af Boghandler Wm. Hamilton.

Sætergjentens Søndag.

Andante sostenuto.

dolce mf pp

Ped. *

legato. mf

p mf

ten. p

ten. c. espr.

D. S.

V. 1. Paa Solen jeg ser, det lider alt frem,
Snart er det ved Høimessetide —
O den, som en Stund fik ønske sig hjem
Blandt Folk, som paa Kirkevei skride!
Naar Solskiven stiger lidt, saa den staar
Der midt over Skardet i Kammen,
Da ved jeg, i Dalen Klokkerne gaar,
Da ringer fra Taarnet det sammen.

V. 2. Mens ene jeg gaar i ødslige Fjeld
Og kun hører Bjeldene klinge,
Staar Gjenternes Flok, med Søljer og Tjeld
Paa Vangen, hvor Klokkerne svinge.
Nu kommer vel Odd i susende Trav
Som ellers paa Elgblaksryggen;
Han klapper dens Hals, han let springer af,
Og binder den henne i Skyggen.

V. 3. Han vender sig alt, men standser dog lidt,
Og taler og fløiter til Folen;
Og saa gaar han hen med mandige Skridt,
Og sætter sig fremme i Stolen.
Han luder sig ned og beder sin Bøn,
Og hæver saa atter sit Øie, —
Men hvorhen da Blikket plejer i Løn
At glide — det husker jeg nøie.

V. 4. Hvad nytter det vel, at tage sin Bog,
Og synge i Hejen sin Salme?
Mit Loft er for høit, og her er det dog,
Som Tonerne blegne og falme.
O den, som i Dag fik blande sin Røst
Med hans, og de Øvriges Stemme!
Gud give, at snart det lakked mod Høst —
Gud give, jeg atter var hjemme!

Jørgen Moe.

Andet Oplag.

Trykt i Forlæggerens Bog- og Nodetrykkeri ved A. Caspersen.